

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قزوین
دانشکده دندانپزشکی

پایان نامه

جهت اخذ دکترای دندانپزشکی

عنوان :

بررسی تاثیر مواد ترمیمی مختلف بر مقاومت به شکست دندان های درمان ریشه شده توسط رزینون و
گوتا پرکا

استاد راهنما :

دکتر مستانه جواهری

استاد مشاور :

دکتر مامک عادل

نگارش :

لادن بهمنی

شماره پایان نامه:

سال تحصیلی: ۸۸-۸۹

زمینه: دندان های درمان ریشه شده بیشتر از دندان های سالم مستعد شکست هستند و افزایش مقاومت به شکست آن ها اهمیت فراوان دارد.

هدف: هدف این مطالعه بررسی تاثیر مواد ترمیمی مختلف ، بر مقاومت به شکست دندان های درمان ریشه شده توسط رزیلون و گوتاپرکا است.

مواد و روش ها: تعداد ۵۰ عدد دندان پره مولر تک کانال سالم ماگزیلا با سایز یکسان انتخاب شدند و به طور تصادفی به ۵ گروه ۱۰ تایی تقسیم شدند:

گروه ۱: گروه کنترل (دندان های سالم)

گروه ۲: تراکم سازی جانبی با گوتاپرکا و ترمیم توسط آمالگام و ماده چسبنده صورت گرفت.

گروه ۳: تراکم سازی جانبی با گوتاپرکا و ترمیم توسط کامپوزیت و ماده چسبنده عاجی صورت گرفت.

گروه ۴: تراکم سازی جانبی توسط رزیلون و ترمیم توسط آمالگام و ماده چسبنده صورت گرفت.

گروه ۵: تراکم سازی جانبی توسط رزیلون و ترمیم توسط کامپوزیت و ماده چسبنده عاجی صورت گرفت.

نمونه ها به مدت یک هفته در رطوبت ۱۰۰٪ نگهداری شدند و سپس تحت آزمایش فشار توسط دستگاه اینسترون قرار گرفتند و نتایج بدست آمده تحت آنالیزهای آماری ANOVA و Tukey HSD قرار گرفت. ($p<0.05$)

نتایج: میانگین مقاومت به شکست به دست آمده در هر گروه بر حسب نیوتن به این شرح بود: گروه ۱: ۱۱۳۹.۴۸ ، گروه ۲: ۷۰۴.۹۹ ، گروه ۳: ۹۱۹.۶۷ ، گروه ۴: ۷۴۹.۹۴ ، گروه ۵: ۹۵۹.۷۹

گروه های با ترمیم تاجی متفاوت، اختلاف معنی داری در میزان مقاومت به شکست از خود نشان دادند.

نتیجه گیری: گوتاپرکا و رزیلون به همراه سیلر های خود قادر به افزایش مقاومت به شکست دندان نیستند و همچنین کاربرد ماده چسبنده عاجی به همراه کامپوزیت، مقاومت به شکست دندان را افزایش می دهد.

واژگان کلیدی: مقاومت به شکست، رزیلون، درمان ریشه، ترمیم کامپوزیت